

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/40/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111010403
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4111010403.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Farkašovej a prísediacich Dušana Beňa a Milana Kováča v trestnej veci proti obžalovanému E. Q. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.03.2012 takto

rozhodol:

Obžalovaný E. Q. G. H. X. Z., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom W., F. ul. č. XXXX/XX, vo väzbe v Ústave na výkon väzby Nitra od 26.11.2010 do 25.5.2011

sa podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 1Pv 781/10 zo dňa 12.4.2011, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

v dobe od 12.10.2009 do 30.12.2009 sa v priestoroch Ústavu na výkon väzby v Nitre na ul. Cintorínskej vyhrážal osobám K. F. a T. L., a to spôsobom, že v uvedenej dobe bol vo výkone väzby v cele ústavu na výkon väzby, kde bol vedľa jeho cely umiestnený v inej trestnej veci obvinený Y. Š., pričom E. Q. hovoril Y. Š., že je vo väzbe kvôli výpovediam osôb K. F. a T. L. a že keď vyjde von z basy „tak sa o nich postará, aj keby to malo byť za 100 rokov a že ich neochráni ani kriminálka, ani banda skinheadov“, pričom Y.Š. po prepustení z Ústavu na výkon väzby v Nitre na slobodu uvedenú skutočnosť v presne nezistený deň v novembri 2010 povedal R. , ktorý Y. Š.Í. viezol v taxíku a tento to následne v presne nezistený deň v novembri 2010 povedal poškodenému K. F. a ten to následne povedal poškodenému T. L., čím vzbudil u poškodených K. F. a T. L.U. dôvodnú obavu o ich život a zdravie a o život a zdravie im blízkych osôb, pričom K. F. a T. L. vystupovali v trestnom konaní vedenom na Prezídium PZ, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ pod ČVS: PPZ-18/BOK-Z-2009 ako svedkovia, ktorí vypovedali proti obvinenému E. Q., stíhanému pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému Antonovi Hudecovi a na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného,

vypočutím svedkov R. A., T. L., K. F. a Y. U., prečítaním výpovedí svedkov M. S. a Y. U. T., a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov.

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/40/2011 zo dňa 25.5.2011 bol obžalovaný E. Q. podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku, oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 1Pv 781/10 zo dňa 12.4.2011 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd z výpovede obžalovaného a jednotlivých svedkov, vypočutých v rámci dokazovania pred vyhlásením napadnutého rozsudku, ako aj z prečítaných listinných dôkazov, zistil, že:

Obžalovaný E. Q. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku, ktorý sa mu v obžalobe kladie za vinu. Uviedol, že v čase keď bol v kolúznej väzbe, tak ani nevedel o tom že vedľa neho v cele je vo väzbe U.. Vedel iba to, že U. je vo väzbe, lebo ho videl stáť na chodbe. So U. sa počas väzby nerozprával a cez otvorené okno s ním nekomunikoval. Keď sa mala vykonať konfrontácia medzi ním a U., tento sa odmietol zúčastniť konfrontácie a mimo zápisnice mu povedal, že to čo uviedol vo svojej prvej výpovedi nie je pravda, čo mu odôvodnil to tým, že na neho bol robený nátlak.

Svedok R. A. na hlavnom pojednávaní uviedol, že do jeho taxíka nastúpil U., s ktorým sa počas cesty rozprával aj o tom, že bol v base. Keď U. povedal, že sa stretáva s K. F., U. mu hovoril, že sedel s Q. na cele resp. že sedeli vedľa seba. V rámci rozhovoru mu U. povedal „že si to odserú“, ale nepovedal žiadne mená. Nebral to vážne, pretože nič také vážne čo povedal, nebolo. Pri rozhovore padali aj mená F., L., Q. ale v akej súvislosti, to už svedok nevedel uviesť. V rámci rozhovoru mu U. nepovedal, že Q. niečo odkazuje F. alebo niekomu inému. Od U. pri rozhovore nepočul vetu „keď vyjde von z basy, tak sa o nich postará, aj keby to malo byť za 100 rokov a že ich neochráni ani kriminálka, ani banda skienhedov“, a ani sám vetu v takomto znení F. ani L. nepovedal. Počul od U. iba to, ako povedal, že si to odserú. To, čo počul od U. potom povedal F. do telefónu alebo pri osobnom stretnutí.

Svedok T. L. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že sa stretol s F., ktorý mu povedal, že A. viezol U., a tento povedal A., že bol v base s Q. a tento mal povedať U., že keď vyjde z basy, tak si to s nimi vybaví. F. mu tiež hovoril, že U. sedel vedľa Q. v base. F. mu nič nehovoril o kriminálke a o skinheadoch. On na to reagoval tak, že dostal strach o seba, aj o svoju rodinu, pretože on aj s F. svedčia v Q. veci, kde je stíhaný za vydieračský únos. Obž. Q. poznal, v minulosti sa stretávali v Mexiku, vedel o ňom, že vie byť normálny aj agresívny. Od doby, keď sa dozvedel, čo mal povedať Q. U. na ich adresu, sa nič nestalo, teda nikto fyzicky na neho ani na jeho rodinu nezaútočil. Svedok v závere svojej výpovede uviedol, že on osobne z obžalovaného Q. nemá obavu, ale má obavu o svoju rodinu.

Svedok K. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na dátum si už nepamätá, ale bolo to minulý rok, zavola mu A., ktorý mu hovoril, že viezol U. a ten sa ho pýtal, či sa s ním ešte baví. Keď mu kladne odpovedal, U. mu povedal, že keď on a W. svedčia v Q. veci tak sa tento o nich postará, že si ich vybaví, pričom si svedok pod tým predstavoval, že buď ich zabije alebo zlikviduje. Na to on išiel na políciu, lebo mu policajti kázali, že keď sa mu niekto bude vyhrážať tak má ísť na políciu. Medzi tým, ako to počul od A. a jeho oznámením na polícii uplynul asi týždeň. A. mu nehovoril o skinheadoch, ani od neho nepočul vetu: „tak sa o nich postará aj keby to malo byť za 100 rokov, a že ho neochráni ani kriminálka, ani banda skinheadov“. So U. sa o tejto veci nerozprával.

Svedok K. F. rozpory medzi svojimi výpoveďami ohľadne toho, že dňa 27.1.2011 uvádzal, že Q. ako príde domov z basy tak sa jemu a W. teda L. pomstí za to, že svedčia proti nemu, vysvetlil tak, že toto uvádzal v prípravnom konaní, a keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa o nich postará a že ich vybaví, vysvetlil tým, že so A. sa o tom bavil viackrát a A. mu hovoril aj toto.

Svedok Y. U. na hlavnom pojednávaní 25.5.2011 využil svoje právo v zmysle § 130 odsek 2 Trestného poriadku a nevypovedal.

V rámci dokazovania boli prečítané výpovede svedkov M. S. a U. T., ktorí vo svojich výpovediach ku skutku nič neuvádzali.

V rámci dokazovania boli prečítané aj listinné dôkazy zadokumentované v spisovom materiáli.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn.1To/45/2011 zo dňa 05.10.2011 bol rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/40/2011 zo dňa 25.5.2011 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Nitra v intenciách uznesenia Krajského súdu v Nitre doplnil dokazovanie opätovným výsluchom svedka Y. U.. Tento na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2012 po poučení podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku využil svoje právo a odmietol vypovedať, čo odôvodnil tým, že o predmetnej prejednávanej veci nič nevie. Vo veci on vôbec nevypovedal, vie však čo je obsahom jeho zápisnice, lebo ju prečítal, podpísal ju preto, lebo bol pod nátlakom pobytu v cele policajného zaistenia, pričom ani netuší koľko zápisníc podpísal. Mal vedomosť o tom, že obž. Q. mal byť pustený z väzby na slobodu a potrebovali ho nechať vnútri a to mu bolo aj povedané. Dôvodom odmietnutia výpovede je aj to, že by mohol krivo vypovedať.

Na návrh okresného prokurátora súd nariadil konfrontáciu medzi svedkami Y. U. a R. A. na odstránenie rozporov medzi svedeckými výpoveďami. Svedok Y. U. z rovnakých dôvodov, t.j. že by svojou výpoveďou sebe privodil trestné stíhanie, sa odmietol zúčastniť konfrontácie so svedkom R. A..

Vrámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy zadokumentované v trestnom spise a okresným prokurátorom predložené dva vyšetrovacie spisy Prezídia Policajného zboru Úrad boja proti organizovanej kriminalite Odbor Západ, oddelenie vyšetrovania Trnava ČVS PPZ-289/BOK-ZA-2010 (č.l. 229a, 233)

Podstata protiprávneho konania obžalovaného E. Q. podľa obžaloby mala spočívať v tom, že obžalovaný mal v dobe od 12.10.2009 do 30.12.2009 v priestoroch Ústavu na výkon väzby v Nitre vyhrážať osobám K. F. a T. L. a to spôsobom, že Y. U. hovoril, že je vo väzbe kvôli výpoveďami týchto osôb a že keď vyjde von z basy „tak sa o nich postará, aj keby to malo byť za sto rokov a že ich neochráni ani kriminálka, ani banda skinheadov“, pričom Y. U. po prepustení z väzby uvedenú skutočnosť v presne nezistený deň v novembri XXXX povedal R. A., ktorý to povedal K. F. a ten to následne povedal T. L., čím obžalovaný vzbudil u K. F. a T. L. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a o život a zdravie im blízkych osôb, pričom K. F. a T. L. vystupovali v trestnom konaní vedenom na Prezídiu PZ, Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ pod ČVS:PPZ-18ÚBOK-Z-2009 ako svedkovia, ktorí vypovedali proti obžalovanému, a tým mal spáchať prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 odsek 2 písmeno b/ a písmeno d/ Trestného zákona.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný E. Q. bol vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Nitre od 6.2.2009 a svedok Y. U. bol vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Nitre od 11.10.2009 do 26.4.2010, kedy bol z väzby prepustený na slobodu. Svedok Y. U. v čase od 12.10.2009 do 26.4.2010 bol umiestnený na cele č. 213, pričom obžalovaný Anton Hudec bol umiestnený na cele č. 214 v čase od 29.9.2009 do 30.12.2009.

Voči obvinenému E. Q. bolo vznesené obvinenie uznesením Prezídia Policajného zboru, ÚBOK odbor Západ, pracovisko Nitra pod č. PPZ-289/BOK-ZA-2010 zo dňa 26.11.2010 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods., 1,2 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm. l/ Tr.zák. a § 140 písm. b/ Tr.zák.

Zo zápisnice o výsluchu svedka Y. U. spísanej v Nitre dňa 25.11.2010 na Prezídiu PZ ÚBOK, oddelenie vyšetrovania pod ČVS: PPZ-18/BOK-Z-2009, ktorá je súčasťou trestného spisu sp.zn. 4T/40/2011 jednoznačne vyplýva, že svedok Y. U. vypovedal pred vznesením obvinenia (26.11.2010), bez uvedenia pomeru k obvinenému, k veci a stranám. V písomnom poučení sa uvádza: „budete vyslúchaný v trestnej veci obvineného - vo veci, ktorý je stíhaný za vo veci zločinu vydieračského únosu (č.l. 89). Ďalej z písomného poučenia (č.l.91) vyplýva, že svedok po poučení podľa § 130 odsek. 1, 2 Trestného poriadku o práve odmietnuť vypovedať, prehlásil, že poučeniu porozumel, a uvedené právo nevyužíva, vypovedať chce a bude. V závere výpovede (č.l. 92) sa uvádza: „ S osobami E. Q., R. T., E. T., Y. H., Y. W., F. F. a K. F. nie som v žiadnom príbuzenskom ani inom obdobnom pomere“. Nepochybné je, že svedok vypovedal bez prítomnosti obvineného resp. jeho obhajcu.

postup. Pre spravodlivé súdne konanie tak postačuje, aby výsluch svedka bol vykonaný v prítomnosti obvineného, resp. jeho obhajcu, v konaní pred súdom, čím sa vystavuje tento dôkaz kritickej preverke. V záujme preukázania dôvodnosti postavenia obvineného pred súd treba vykonať dôkazy v prípravnom konaní tak, aby tieto boli použiteľné aj v konaní pred súdom, lebo v opačnom prípade prokurátor berie na seba riziko, že v prípade porušenia zásady kontradiktórnosti v prípravnom konaní, nebude môcť výpoveď svedka v konaní pred súdom reálne použiť.

Ďalej je nepochybné, že v prejednávanej veci bolo začaté konanie pod ČVS:PPZ-289/BOK-ZA-2010, pre prečin nebezpečného vyhrážania a v popise skutku sa uvádza doposiaľ nestotožnená osoba vystupujúca pod menom E. Q., a napriek tomu svedok Y. U. bol vypočutý dňa 25.11.2010 v trestnej veci obv. E. Q. a spol. vo veci zločinu vydieračského únosu ČVS:PPZ-18/BOK-Z-2009. Ak v tejto veci bol svedok Y. U. poučený v zmysle ustanovení § 130 odsek 1, 2 Trestného poriadku na čo vyhlásil, že svoje právo nevyužíva, vypovedať chce a bude, a v tejto veci aj vypovedal, potom táto výpoveď svedka Y. U. je v konaní pred súdom v prejednávanej veci absolútne právne neúčinná, a napriek správne mu poučeniu, túto výpoveď súd nemohol ani čítať podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku, keďže vypovedal vo veci obv. E. Q., stíhaného pre trestný čin vydieračského únosu, v ktorej bola na Okresný súd Nitra už dňa 2.8.2010 podaná obžaloba. Nepoužiteľnosť tejto výpovede v prejednávanej veci konštatoval aj Krajský súd Nitra vo svojom rozhodnutí sp.zn. 1To/45/2011 zo dňa 5.10.2012.

Následne svedok Y. U. pri výsluchu do zápisnice o výsluchu svedka dňa 10.02.2011 (po vznesení obvinenia) Prezídia PZ, ÚBOK, oddelenie vyšetrovania Nitra ČVS:PPZ-289/BOK-ZA-2010, po poučení podľa § 130 odsek 2 Trestného poriadku využil svoje právo a nevypovedal, nakoľko by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania (č.l.95). Z písomného poučenia (č.l.93) vyplýva, že svedok bol poučený o tom, že bude vylúčaný v trestnej veci obvineného E. Q., nar. 4.6.1978, ktorý je stíhaný pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. i/ Trestného zákona a § 140 písm. b/ Trestného zákona. Toto svoje právo v zmysle ustanovenia § 130 odsek 2 Trestného poriadku svedok využil aj pri konfrontácii s obvineným Q. dňa 10.2.2011 a na hlavnom pojednávaní dňa 25.5.2011 a rovnako aj na hlavnom pojednávaní dňa 18.1.2012 a pri konfrontácii dňa 7.3.2012, pričom uviedol aj dôvod odmietnutia vypovedať.

Právo svedka odoprieť výpoveď, ak by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedených v § 130 odsek 2 veta prvá Tr.por. je dôsledkom ústavnej ochrany a táto má prednosť pred dosiahnutím účelu trestného stíhania a to aj vtedy, ak by v dôsledku jej uplatnenia dokazovanie v konkrétnej veci trpelo tzv. dôkaznou núdzou.

Z výpovede svedka R. A. súd mal jednoznačne preukázané, že počas cesty v taxíku (cca 7 mesiacov po prepustení Y. U. z väzby) mu Y. U. vrámci rozhovoru povedal, že „si to odserú.“ Následne to oznámil K. F.. Z výpovede svedka T. L. súd mal preukázané, že jemu K. F. povedal, že Q. mal povedať U., že keď vyjde z basy, „tak si to s nimi vybaví“. Z výpovede svedka K. F. mal súd preukázané, že od R. A. sa dozvedel, že Y. U. mu v taxíku povedal, že „sa o nich postará, že ich vybaví“. Všetci títo svedkovia popreli, že by počuli vetu: „keď vyjde z basy, tak sa o nich postará, aj keby to malo byť za 100 rokov a že ich neochráni ani kriminálka, ani banda skinhedov“, pričom každý zo svedkov reprodukoval vyjadrenie svedka U. pred R. A. inak.

Zo zápisnice o trestnom oznámení K. F. zo dňa 25.11.2010 č.p.: PPZ-289/BOK-ZA-2010 spísanej v Nitre na oddelení vyšetrovania Prezídia policajného zboru, úrad boja proti organizovanej kriminalite vyplýva, že K. F. sa mal cca dva týždne pred podaním trestného oznámenia dozvedieť cestou R. A., že Y. U. mal byť na cele v ÚVV Nitra vedľa E. Q., a E. Q. mu mal povedať, že ak ho pustia z basy že sa o neho postará a tiež o T. L. prezývaného „W.“. Na to dostal veľký strach, zdvihol telefón a zavolať policajtom na ÚBOK. Aj z tejto zápisnice ako aj z výpovede svedka K. F. mal súd preukázané, že svedok až s odstupom času cca 2 týždňov podal trestné oznámenie na obv. Q., čo odôvodnil tým, že nechcel ísť na políciu hocikde, ale tam, kde o veci vedeli a celú vec riešili. Súd mal pochybnosti o skutočnej obave svedka o svoj život a zdravie, a život a zdravie svojich blízkych tak ako to prezentoval vo svojich výpovediach, pretože svedkovi nič nebránilo v tom, aby trestné oznámenie podal ihneď ako sa o týchto skutočnostiach dozvedel. Odôvodnenie svedka, že nechcel ísť na políciu hocikde, ale tam, kde o veci vedeli a celú vec riešili je nelogické, pretože trestné oznámenie je povinný prijať každý orgán polície.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, pričom súd pri hodnotení dokazovania tiež a predovšetkým rešpektoval aj jedno zo základných pravidiel vyplývajúcich pri dokazovaní z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku, v ktorom je upravená zásada prezumcie neviny a ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného“, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, a tiež ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať). Vzhľadom na to, že obžaloba okresného prokurátora bola opretá o výpoveď svedka Y. U. (priamy dôkaz) vykonanú pred vznesením obvinenia, ktorá výpoveď bola rozhodujúcim dôkazom usvedčujúcim obžalovaného, a na ktorú výpoveď súd z vyššie uvedených dôvodov neprihliadol, a keďže svedok na hlavnom pojednávaní využil svoje právo v zmysle § 130 odsek 2 Trestného poriadku a nevypovedal a ďalšie svedecké výpovede svedkov K. F., T. L. a R. A. (nepriame dôkazy) nezabezpečujú spoľahlivý podklad na to, aby bolo možné vyvodiť bezpečný záver, že sa zažalovaný skutok (ktorý je predmetom trestného stíhania) stal spôsobom popísaným v obžalobe, preto súd obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, d/ Trestného zákona, v zmysle § 285 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodil, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Pokiaľ prokurátor navrhoval trvať na prečítaní výpovede svedka Y. U. zo dňa 25.11.2010, ktorá sa nachádza v dodatočne predloženom vyšetrovacom spise (č.l. 229a) na č.l. 39-42, súd tomuto návrhu nevyhovel a túto výpoveď na hlavnom pojednávaní neprečítal podľa § 263 odsek 4 Trestného poriadku, pretože nebola získaná zákonným spôsobom - kontradiktórnym spôsobom, za prítomnosti obhajcu obžalovaného resp. obžalovaného a o tomto úkone neboli obžalovaný a ani obhajca upovedomení (v podrobnostiach súd poukazuje na vyššie uvedené dôvody) Ďalší návrh na doplnenie dokazovania výsluchom vyšetrovateľa PZ npor. Y. E. S. a Y. K. H. N. súd odmietol, pretože o existencii dvoch rôznych zápisníc s rovnakým podstatným obsahom o výpovedi svedka Y. U., nemal pochybnosti a z akého dôvodu vyšetrovateľ vyhotovil z jedného výsluchu dve rôzne zápisnice, súd nepovažoval za potrebné v prejednávanej veci vykonať dokazovanie. Pokiaľ prokurátor má podozrenie zo spáchania trestného činu nestotožnenými policajtmi, tak jeho oprávnením je podať podnet na príslušný orgán, aby toto podozrenie bolo preverené.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.